

Prima instanță: Judecătoria Ocnița
Judecătorul: Grib Gheorghe
Instanța de Apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Tatiana Duca
Stela Procopciuc
Ana Albu

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Ala Cobăneanu, Sveatoslav Moldovan,
Liliana Catan și Vera Macinskaia,

examinînd recursul declarat de Zalujaia Natalia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Zalujaia Natalia
împotriva lui Ismailov Artur privind încasarea prejudiciului material și repararea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 octombrie 2013, prin care cererea
de apel declarată de Zalujaia Natalia, a fost admisă,

A C O N S T A T A T:

La 01 aprilie 2013 Zalujaia Natalia a înaintat în instanța de judecată o acțiune
împotriva Ismailov Artur privind încasarea prejudiciului material și repararea
prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform sentinței din 03 aprilie 2012 a
Judecătoriei Ocnița, Ismailov Artur a fost recunoscut vinovat pentru comiterea
infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod Penal al RM, fiind condamnat la
4 ani privațiune de libertate cu suspendare condiționată pe termen de 3 ani. Totodată,
a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

A mai invocat că, la 11 noiembrie 2011, Ismailov Artur conducînd autoturismul
a ieșit pe banda de circulație în sens opus, tamponînd frontal autoturismul în care ea
se afla în calitate de pasager.

Reclamanta a mai invocat că, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 197 D din 20 decembrie 2011 i s-au cauzat leziuni corporale grave periculoase pentru viață, exprimate prin comotie cerebrală, fractura osului femural stîng, plagă la față, excoriații la antebrațul și genunchiul drept.

Zalujnaia Natalia a specificat că, în procesul tratamentului survenit în rezultatul impactului a suportat cheltuieli în total de 18293 lei.

Reclamanta a invocat că, Ismailov Artur, prin acțiunile sale i-a cauzat suferințe fizice și psihice, pe care le califică drept prejudicii morale.

Zalujnaia Natalia a specificat că, pîrîtul binevoi i-a achitat doar suma de 26000 lei și nu se interesează de starea ei a sănătății, refuză să contribuie cu mijloace bănești la tratamentul pe care îl continue și în prezent.

Solicită reclamanta, încasarea din contul lui Ismailov Artur în beneficiul său, suma de 18293 lei – cu titlu de prejudiciu material și suma de 250000 lei – cu titlu de prejudiciul moral.

Prin hotărîrea Judecătorei Ocnîța din 03 iunie 2013, acțiunea înaintată de Zalujnaia Natalia împotriva lui Ismailov Artur privind încasarea prejudiciului material și repararea prejudiciului moral a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul lui Ismailov Artur în beneficiul lui Zalujnaia Natalia suma de 10000 lei – cu titlu de prejudiciu moral. S-a dispus încasarea din contul lui Zalujnaia Natalia în beneficiul statului suma de 548,79 lei – cu titlu de taxa de stat. S-a dispus încasarea din contul lui Ismailov Artur în beneficiul statului suma de 100 lei – cu titlu de taxă de stat. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 octombrie 2013, cererea de apel declarată de Zalujnaia Natalia, a fost respinsă, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Ocnîța din 03 iunie 2013.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii, la 29 noiembrie 2013, Zalujnaia Natalia, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că, atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și a fost aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 434 CPC, care statuiază expres că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Copia motivată a deciziei instanței de apel, a fost recepționată de către recurent la 14 noiembrie 2013, iar recursul a fost declarat la 29 noiembrie 2013.

Astfel, prin prisma art. 434 CPC, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

Referința înaintată de Ismailov Artur, la cererea de recurs declarată de Zalujnaia Natalia, a parvenit în adresa Curții Supreme de Justiție la 14 ianuarie 2014.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul declarat de Zalujnaia Natalia neîntemeiat și care urmează a fi respins.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) C.P.C., instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, la 01 aprilie 2013 Zalujnaia Natalia a înaintat în instanța de judecată o acțiune împotriva Ismailov Artur, prin care a solicitat încasarea din contul lui Ismailov Artur în beneficiul său, suma de 18293 lei – cu titlu de prejudiciu material și suma de 250000 lei – cu titlu de prejudiciul moral.

Actele pricinii atestă faptul că, la 11 noiembrie 2011 Ismailov Artur deplasându-se cu viteza excesivă, nu a respectat prevederile indicatorului rutier, a ieșit pe banda de circulație în sens opus, ca urmare s-a tamponat frontal cu vehiculul de model VAZ 21061 cu numerele de înmatriculare SR AH 364, condus de către Tabuica Roman Victor, a.n. 1987, care se deplasa regulamentar pe banda sa de circulație. În urma impactului pasagerul Zalujnaia Natalia, care se afla pe scaunul din față s-a ales conform raportului de expertiză medico- legală nr. 197 D din 20 decembrie 2011, cu vătămări corporale grave periculoase pentru viață, exprimate prin comotie cerebrală, fractura osului femural stîng, plagă la față, excoriații la antebrațul și genunchiul drept.

Prin sentința Judecătoriei Ocnița din 03 aprilie 2012 Ismailov Artur a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod Penal al RM, stabilindu-i pedeapsa de 4 ani închisoare cu suspendare condiționată pe termen de 3 ani. Totodată a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție analizînd situația de fapt din prezenta speță, în raport cu probele anexate la dosar, consideră oportun de a reitera prevederile art. 1398 Cod Civil, care statuiază expres că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimțămîntul persoanei vătămate și dacă fapta autorului nu vine în contradicție cu normele de etică și morală.

Totodată, instanța de recurs reiterează și prevederile art. 1418 Cod Civil, potrivit căroră, în caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate salariul sau

venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacității de muncă, precum și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății – de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc. Determinarea salariului (venitului) nerealizat din cauza vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății se efectuează conform legii. La determinarea salariului nerealizat (venitului ratat) nu se iau în considerare pensia de invaliditate, stabilită persoanei vătămate în legătură cu vătămarea integrității corporale sau cu o altă vătămare a sănătății și nici alte indemnizații sau sume, plătite pe linia asigurărilor sociale de stat. Volumul despăgubirilor ce se cuvin, în conformitate cu prezentul articol, persoanei vătămate poate fi mărit prin lege sau contract.

Colegiul menționează că, este întemeiată concluzia primei instanțe, menținută prin decizia instanței de apel precum că, Ismailov Artur urmează să plătească Nataliei Zalujaia prejudiciul moral cauzat prin vătămarea integrității corporale și corect a fost stabilit quantumul prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate ultimei.

Totodată, instanța de recurs menționează că, instanța de apel corect a stabilit că, prima instanța dispunând încasarea taxei de stat în contul statului de la Zalujaia Natalia eronat a aplicat norme de drept procedural, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și n-a aplicat legea care urma să fie aplicată.

În acest sens, instanța de recurs consideră oportun de a reitera prevederile art. 98 alin. (3) CPC, care statuează expres că, dacă acțiunea a fost admisă parțial, iar pîrîtul este scutit de plata cheltuielilor de judecată, cheltuielile de judecare a pricinii suportate de instanță se încasează la buget de la reclamant, dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată, proporțional părții respinse din acțiune.

Iar, potrivit prevederilor art. 85 alin. (1) lit. a) CPC, reclamanții pentru judecarea pricinilor civile în acțiunile de reparație a prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății ori prin deces se scutesc de taxă de stat.

Totodată, Colegiul instanței de recurs menționează că, atît prima instanță, cît și instanța de apel corect au constatat că argumentele invocate de către reclamant în sensul încasării prejudiciului material sunt neîntemeiate.

În concluzie, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că, este legală decizia Curții de Apel Bălți din 15 octombrie 2013, din care motive urmează a fi menținută.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, decizia instanței de apel este legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Zalujaia Natalia și a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Zalujaia Natalia.

Se menține decizia Curții de Apel Bălți din 15 octombrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Zalujaia Natalia împotriva lui Ismailov Artur privind încasarea prejudiciului material și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Liliana Catan

Vera Macinskaia